

РЕШЕНИЕ

№ 2140

гр. София, 05.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 14.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **1967** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на К. Г. П., чрез А. М. и А. Т., със съдебен адрес – С., У. „В.” № 49, вх. 3, . 3, ап. 40, срещу Решение № 180 от 26. 01. 2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност.

В жалбата се излагат съображения, че е нарушена целта на закона и са допуснати множество нарушения на производствените правила, тъй като не бил проверено дали снемането от отчет е свързано с преназначаването на жалбоподателя в друго поделение, така както е посочено в отчета на оперативния работник, а в същност такова преназначаване нямало. Моли, съдът да постанови решение, с което да уважи жалбата, като се отмени оспорения акт.

Ответникът - К., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Представя писмени бележки.

Представителят на С градска прокуратура, изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо изх. № 14-06-1075 / 29. 01. 2010 г. на министъра на отбраната, е изпратен списък до Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, на лицата заемали или заемащи публична длъжност или извършвали и извършващи публична дейност в Министерството на отбраната, за периода от 01. 01. 1993 г. до настоящия момент. В списъка (стр. 53) е посочен и жалбоподателя К. Г. П., заемал длъжността началник на сектор за времето от 01. 10. 2007 г. до 01. 08. 2008 г.

С протокол № 149 от 25. 01. 2011 г. е отразено заседанието на комисията и обсъждане на проект на решение за обявяване принадлежността към Държавна сигурност на лицата по чл. 3, ал. 1, т. 15 и т. 26 от закона – Министерство на отбраната и генералния щаб на Българската армия.

С Решение № 180 от 26. 01. 2011 г. на Комисията на стр. 45 (стр. 123 от делото) е установена и обявена принадлежността на К. Г. П. към органите на Държавна сигурност.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок (копие от решението е връчено на 01. 02. 2011 г., а жалбата е подадена на 11. 02. 2011 г.), подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От протокола от заседанието проведено на 25. 01. 2011 г. на Комисията (стр. 163), е видно че за К. Г. П. са налице следните документи: саморъчно написана и подписана декларация, документи от ръководил го щатен сътрудник, рег. бланка, рег. дневник, картони обр. 4 – 2 бр., лично дело № ІА-33647, снет от действащ отчет през 1990 г.

От документите е видно, че К. Г. П., роден на 21. 07. 1962 г. в гр. Долна Митрополия, е вербуван от о.р. Д Кечашки на 06. 10. 1988 г. като агент с псевдоним „І“, като е осъществявал сътрудничество в ДС, управление ІІІ-ІІІ-сектор ВКР.

За обявяването на принадлежността на жалбоподателя Н, към органите на Държавна сигурност, са гласували всичките девет члена на Комисията.

Съгласно чл. 24 от Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, принадлежност към органите по чл. 1 се установява при наличието на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник на органите по чл. 1 от закона.

На основание чл. 25, т. 3 от закона, обстоятелството по чл. 24 се установява въз основа на документи, съдържащи се в информационните фондове, като за установяване на дейност на секретен сътрудник - със собственоръчно написана или подписана декларация за сътрудничество; собственоръчно написани агентурни сведения; документи за получени възнаграждения; документи, собственоръчно написани или подписани от сътрудника, съдържащи се в делата на оперативен отчет; документи от ръководилия го щатен или нещатен служител, както и наличие на данни за лицето в справочните масиви (регистрационни дневници и картотеки), протоколите за унищожаване или други информационни носители.

Посочените документи не са изчерпателно изброени и освен това в закона няма изискване всичките документи да са кумулативно налице.

В случая, безспорно е установено от Комисията, че за жалбоподателя П. са налице данни в справочните масиви – регистрационни дневници и картотеки, видно от представените копия от регистрационен дневник и картон обр. 4, като освен това е налице и саморъчно написана и подписана декларация от лицето. В тази връзка съдът счита за неоснователни, изложените доводи, че така подписаната декларация (стр. 25) представлявала такава за запазване на тайна, а не и за съгласие за вербуването му. Изрично лицето е посочило, че ще запази в тайна връзките си с органите на ДС, както и че информацията която ще съобщава ще я дава в писмена форма, като ще я подписва с псевдоним „И”.

Съдът счита за неоснователни и изложените доводи за наличието на несъответствия между данни в предложението за снемането на жалбоподателя от отчет и неговото действително положение в този момент, за което представя подробна кадрова справка. Видно от предложението рег. № 45 / 28. 03. 1990 г. (стр. 27), в същото е посочено че жалбоподателя в момента изучава чужд език, като при съпоставка с кадровата справка (стр. 172), е видно че Прашкевов е бил на курс по английски език от 02. 10. 1989 г. до 30. 03. 1990 г.

Съдът счита, че на базата на така представените документи, безспорно е доказано обстоятелството, че К. Г. П., като агент на ДС, се явява секретен сътрудник по смисъла на § 1, т. 4 от ДР на Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

В същото време решението на Комисията, съдържа необходимите реквизити, посочени в чл. 29, ал. 2, т. 2 от закона, поради което съдът счита за неоснователни изложените от жалбоподателя доводи за допуснати нарушения на чл. 59 от АПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на производствените правила.

Така мотивиран, Административен съд С.-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на К. Г. П., срещу Решение № 180 от 26. 01. 2011 г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, в частта, в която е обявена неговата принадлежност към органите на Държавна сигурност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: